



## Chương Trình Buổi Họp Liên Gia

- 1 Hát kinh Cầu Xin Chúa Thánh thần (1')
- 2 Lời nguyện mở đầu (Gia Chủ hoặc LG) (1')
- 3 Đọc một đoạn Kinh Thánh (2')
- 4 Suy niệm Lời Chúa và chia sẻ cảm nghiệm cá nhân dựa theo đoạn Kinh Thánh vừa nghe (Bài Kinh Thánh đã đánh động cá nhân như thế nào? Không giải thích Kinh Thánh. Nếu không có cảm nghiệm gì thì không bắt buộc phải nói) (5- 10')
- 5 Giới thiệu đề tài về đời sống hôn nhân gia đình, chia sẻ những kinh nghiệm sống, những suy nghĩ, ưu tư, những phần đầu đã vượt qua và những quyết tâm thay đổi sắp tới... (45')
- 6 Sắp xếp cho buổi gặp mặt lần tới, thông báo, tin vui, tin buồn, linh tinh
- 7 Hát một bài (Các bài hát trong tập họp LG) (...')
- 8 Đọc Kinh Hôn Nhân Gia Đình với 3 lời nguyện tắt kết thúc.

### Kinh Thánh:

#### **Ephêso 6:1-4**

<sup>1</sup> Kê làm con, hãy vâng lời cha mẹ theo tinh thần của Chúa, vì đó là điều phải đạo.<sup>2</sup> Hãy tôn kính cha mẹ. Đó là điều răn thứ nhất có kèm theo lời hứa:<sup>3</sup> để người được hạnh phúc và hưởng thọ trên mặt đất này.<sup>4</sup> Những bậc làm cha mẹ, đừng làm cho con cái tức giận, nhưng hãy giáo dục chúng thay mặt Chúa bằng cách khuyên răn và sửa dạy.

*Đó là lời Chúa*

### Đề Tài Chia Sẻ:

#### **LÀM CHA LÀM MẸ HÔM QUA HÔM NAY VÀ NGÀY MAI**

**Ông bà Hervé và Domitille** là tín hữu Công Giáo thuộc giáo phận Troyes (Bắc Pháp). Ông Bà có 6 con, 2 gái 4 trai: Pauline 17 tuổi, Elizabeth 16 tuổi, Rémi 14 tuổi, Étienne 10 tuổi, Vianney 7 tuổi và Augustin 4 tuổi. Xin nhường lời cho Ông Bà nói về kinh nghiệm làm Cha làm Mẹ trong một gia đình Công Giáo đông con với những âu lo đi kèm niềm hy vọng và hạnh phúc.

Cha Mẹ trước tiên là hai người đến từ hai nền văn hóa, hai cuộc đời và dĩ nhiên là hai cách thức xây dựng gia đình và giáo dục con cái. Ngay khi lấy nhau, chúng tôi đã đưa ra mục tiêu rõ ràng:  
*- Nếu có thể được, cho ra chào đời một đàn con đông đúc!*

6 đứa con lần lượt chào đời trong vòng 13 năm khiến chúng tôi mau chóng dẹp qua một bên những chương trình đại quy mô và những nguyên tắc giáo dục cứng nhắc đã được dọn sẵn, để học hỏi ngay việc thực thi hai nhân đức chính yếu: ***Kiên Nhẫn và Khiêm Tốn.***

Xét cho cùng, không có nền giáo dục độc nhất, nhưng nền giáo dục phải thích ứng và thay đổi giữa các con lớn tuổi và các con nhỏ tuổi, giữa con trai và con gái, và nhất là, tùy theo nhân cách và sự nhạy cảm của từng đứa con.

*Người Cha và Người Mẹ phải biết lắng nghe mỗi đứa con mà không tỏ ra quá "sỗ-sàng" để có thể hướng dẫn từng đứa con, đồng thời không tước đoạt chỗ đứng của con.*

*Người Cha và Người Mẹ vẫn duy trì một số điều cứng rắn nhưng không làm tổn thương tự ái của con hay "bẻ-queo" con.*

*Mỗi đứa con có chỗ đứng riêng trong cộng đồng anh chị em và là phần tử của gia đình.*

*Mỗi đứa con có quyền tự do phát biểu trong niềm kính trọng người khác.*

Làm Cha Mẹ và làm Nhà Giáo Dục trước tiên có nghĩa là phải cống hiến cho con cái một mô thức với các quy luật rõ ràng, với các viễn tượng rộng rãi đi kèm các giới hạn, và một con đường tình yêu đích thật với các điếm quy chiếu và các dấu hiệu chỉ dẫn để khỏi bị rơi vào vòng hiểm nguy và bị lạc hướng.

Làm Cha làm Mẹ là truyền đạt không phải chỉ nguyên gia-sản nhưng nhất là truyền đạt các giá trị luân lý đạo đức nền tảng: Đức Tin, lòng kính trọng, tình yêu tha nhân, lòng khiêm tốn, sự bao dung, tình liên đới, đức bác ái, tinh thần rộng mở với người khác và với thế giới, cho đi cách nhưng-không, cố gắng, kiên nhẫn, ngay thẳng, yêu mến việc làm nghiêm túc và không bao giờ quên tinh thần hài hước.

Trong khung cảnh thế giới hiện đại với một xã hội tục hóa, không dễ gì đối với bậc Cha Mẹ khi muốn thông truyền cho con cái một số sử điệp xem ra quá khe-khắt và quá đạo đức, trong khi chung quanh người ta cổ động tháo-thứ, chủ nghĩa vật chất, tiêu thụ nhanh chóng và hưởng lạc tức khắc!

Đối với con cái, chúng cũng không dễ dàng gì chấp nhận lắng nghe lời Cha Mẹ giải thích và cần được Cha Mẹ hướng dẫn đi trên những con đường xem ra sỏi đá gồ ghề nhưng lại mang đến phong phú và kính trọng, cũng như được Cha Mẹ thúc đẩy phải cho đi những gì tuyệt hảo nhất để làm giàu cho chính việc phát triển cá nhân của chúng.

Làm Cha làm Mẹ cũng có nghĩa là không nên tính toán thời giờ năm tháng dành cho việc cứ phải lập đi lập lại một số điều, một số câu nói, một số các đòi buộc như "nhét tư tưởng vào đầu" và cứ phải tự hỏi không biết có mang lại hoa quả gì không??? Đôi khi có nghi ngờ .. nhưng thường thường là tràn đầy hy vọng!!!

Bao năm trôi qua, gia đình đông đảo của chúng tôi gặt không biết bao nhiêu niềm vui, thỏa mãn và ân lộc khi tất cả cùng quy tụ chung quanh bàn ăn gia đình và vào các dịp lễ. Nhưng nhất là, niềm hạnh phúc đơn sơ và thật sâu đậm khi toàn gia đình họp nhau đọc Kinh Tôi, cùng đi tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật. Rồi chúng tôi hân hoan lần hạt Mân Côi chung trên xe khi phải vượt những chặng đường xa thật xa. Gia Đình chúng tôi có thói quen làm Tuần Cửu Nhật trước Lễ Đức Mẹ Lộ-Đức 11-2 và Lễ Đức Trinh Nữ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội 8-12. Một điều đáng nói là trong Gia Đình, chúng tôi nhấn mạnh đến Tha Thứ: xin lỗi và tha lỗi cho nhau.

Như bao gia đình Công Giáo khác, gia đình chúng tôi cũng trải qua những giây phút hân hoan như khi nghe đứa con nhỏ cứ nôn nóng mong chóng đến ngày Xung Tội và Rước Lễ lần đầu.

Rồi đưa con lớn hơn một chút thì nghiêm chỉnh chuẩn bị Nghi Thức Tuyên Xưng Đức Tin hoặc lãnh bí tích Thêm Sức. Sau cùng, những đứa lớn nhất vui tươi chuẩn bị lên đường tham dự Ngày Quốc Tế Giới Trẻ! Thật là những niềm vui vô giá, rộng lớn mênh mông, dành riêng cho bậc Cha Mẹ Công Giáo.

Tục ngữ xưa có câu: **”Con nhỏ, lo âu nhỏ; con lớn, lo âu lớn”**. Thật đúng như vậy. Từng chặng đường của con: thiếu nhi, thiếu niên ở tuổi dậy-thì, rồi chuẩn bị thi tú tài và bắt đầu chọn lựa nghề nghiệp hoặc hướng đi cho tương lai. Lo âu và thách thức dành cho con lớn khác xa với những ngày con còn thơ ngây khi cắp sách đến trường tiểu học. Nhưng đối với chúng tôi là tín hữu Công Giáo, chúng tôi không cảm thấy cô đơn trong lo âu nhưng chúng tôi đặt trọn lòng tin tưởng nơi Đấng Tối Cao, nơi Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA, Hiền Mẫu Thiên Quốc và nơi sự Quan Phòng của THIÊN CHÚA là CHA.

Thêm vào đó, với tư cách Cha Mẹ Công Giáo, chúng tôi không bao giờ quên: chúng tôi dưỡng dục con cái không phải cho riêng chúng tôi nhưng là cho chính các con, để một ngày kia vào thời điểm thích hợp chúng sẽ tung bay bằng chính đôi cánh của chúng. Chúng sẽ hân hoan xa lìa tổ ấm đồng thời cũng biết rõ vẫn có thể trở về bất cứ lúc nào và luôn luôn được Cha Mẹ mở rộng vòng tay đón tiếp từng đứa con.

*Sau cùng, làm Cha làm Mẹ hôm nay cũng giống hôm qua: học tin tưởng và biết hòa hợp đồng hành với con cái trên vạn nẻo đường đời tuyệt vời của cuộc sống.*

**... ”Này con, nếu lời thầy, con luôn nhận lấy, và huân lệnh thầy, con hằng áp ủ, nếu con lắng tai nghe lẽ khôn ngoan, và hướng lòng theo sự hiểu biết, phải, nếu con cầu xin trí thông minh, van nài ơn hiểu biết, nếu con tìm khôn ngoan như tìm bạc, và lòng kiếm như thể kho tàng, thì lúc đó con sẽ hiểu thế nào là kính sợ THIÊN CHÚA, sẽ khám phá ra hiểu biết THIÊN CHÚA có nghĩa là gì. Vì chính THIÊN CHÚA ban tặng khôn ngoan; trí thức và hiểu biết là nhờ Người mà có.**

**Ai ngay chính được Người trợ lực, Người thành khiên thuẫn cho kẻ sống thanh liêm, giữ gìn đường nẻo người chính trực, bảo vệ lối đi kẻ tín trung. Bấy giờ con sẽ hiểu thế nào là công bình, thế nào là chính trực công minh: đó là đường đưa tới hạnh phúc. Vì khôn ngoan sẽ vào tận lòng con, và trí thức khiến hồn con vui thú, óc thận trọng sẽ giữ gìn con, trí hiểu biết sẽ như người bảo vệ, để giải thoát con khỏi lối sống xấu xa, cứu con khỏi những người nói lời xằng bậy, khỏi những kẻ bỏ đường ngay chính, đi vào nẻo tối tăm; chúng hă hê khi phạm điều ác, thích thú khi làm điều tội tộ xấu xa”** (*Sách Châm Ngôn 2,1-14*).

*(”L’ÉGLISE dans l’Aube”, La Revue catholique du diocèse de Troyes, No 718, Juillet-Aout 2011, trang 16-17)*

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt